

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Paweł Księżak

w sprawie z protestu R.S.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale Prokuratora Generalnego oraz Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 26 czerwca 2025 r.,

1. odrzuca wniosek o zabezpieczenie;

2. pozostawia protest bez dalszego biegu.

Paweł Czubik Maria Szczepaniec Paweł Księżak

UZASADNIENIE

Pismem z 16 czerwca 2025 r. (data stempla pocztowego) R.S. złożył do Sądu Najwyższego protest przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wraz z wnioskami o udzielenie zabezpieczenia. Zarzucił, że:

1. z publicznych informacji wynika, że wystąpiły poważne nieprawidłowości w zakresie liczenia głosów w licznych obwodowych komisjach wyborczych,

- które wpłynęły lub co najmniej mogły wpłynąć na wynik wyborczy ogłoszony przez Państwową Komisję Wyborczą;
2. wystąpiły poważne i udokumentowane nieprawidłowości w liczeniu głosów w licznych Obwodowych Komisjach Wyborczych, a w konsekwencji Sąd Najwyższy wydał postanowienie w dniu 11 czerwca 2025 r. o dopuszczeniu dowodu z oględzin kart do głosowania z: Obwodowej Komisji Wyborczej nr 95 w Krakowie, Obwodowej Komisji Wyborczej nr 3 w Oleśnie, Obwodowej Komisji nr 13 w Mińsku Mazowieckim, Obwodowej Komisji Wyborczej nr 9 w Strzelcach Opolskich, Obwodowej Komisji Wyborczej nr 25 w Grudziądzu, Obwodowej Komisji Wyborczej nr 17 w Gdańsku, Obwodowej Komisji Wyborczej nr 30 i 61 w Bielsku-Białej, Obwodowej Komisji Wyborczej nr 10 w Tarnowie, Obwodowej Komisji Wyborczej nr 53 w Katowicach, Obwodowej Komisji Wyborczej nr 35 w Tychach, Obwodowej Komisji Wyborczej nr 6 w Kamiennej Górze, Obwodowej Komisji Wyborczej nr 4 w Brześciu Kujawskim - w celu ustalenia liczby ważnie oddanych głosów na poszczególnych kandydatów na urząd Prezydenta RP w głosowaniu, które odbyło się 1 czerwca 2025 r., w każdym z ww. obwodów;
 3. z bezspornej okoliczności wynika, że wynik wyborów podany do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą w obwieszczeniu z dnia 2 czerwca 2025 r., tj. informacja, że wybory na Prezydenta RP wygrał Karol Nawrocki uzyskując 10 606 877 głosów, przy głosach oddanych na Rafała Trzaskowskiego w liczbie 10 237 286, tj. stosunkiem 50,89% do 49,11% nie odpowiada rzeczywistości, a co nie zostało w jakikolwiek obiektywny sposób zweryfikowane, pomimo że ponowne przeliczenie wszystkich oddanych głosów nie wydaje się zadaniem ani zbyt kosztownym ani zbyt absorbującym dla aparatu państwa;
 4. wystąpiły liczne nadużycia prawa poprzez tworzenie komitetów wyborczych, które nie zgłaszały kandydata na Prezydenta RP, ale wskazywały kandydatów na członków obwodowych komisji wyborczych co doprowadziło do sytuacji, że powstawała przewaga przy losowaniu składów poszczególnych komisji dla osób powiązanych z partią [...], a więc sprzyjających Karolowi Nawrockiemu;

5. powszechnie i bezprawnie ingerowano w dniu 1 czerwca 2025 r. w wynik wyborów poprzez używanie nielegalnej aplikacji do blokowania głosowania osobom uprawnionym i komunikacji pomiędzy sztabem Karola Nawrockiego, a członkami okręgowych komisji wyborczych;
6. wystąpiło wysokie prawdopodobieństwo podawania w protokołach wyborczych nieprawdziwych danych, a być może także fałszowania protokołów wyborczych poprzez zamianę liczby głosów otrzymanych przez poszczególnych kandydatów ze szkodą dla Rafała Trzaskowskiego;
7. wystąpiło wysokie prawdopodobieństwo (o czym informowały m.in. liczne media, prawnicy, osoby zaangażowane w kampanię wyborczą) o oczywistych omyłkach pisarskich poprzez zamienianie liczny głosów oddanych na kandydatów, a być może wręcz fałszowania protokołów powyborczych w poszczególnych komisjach wyborczych, co mogło wpłynąć na wynik wyborów w sposób istotny, naruszając elementarną zasadę demokratycznego państwa prawa;
8. wystąpiła bardzo duża liczba głosów nieważnych, która jest na tyle istotna, że w przypadku stwierdzenia, że doszło do postawienia drugiego krzyżyka przy nazwisku drugiego z kandydatów przy użyciu innego atramentu, wynik wyborczy mógłby być całkowicie odmienny, co również uzasadnia ponowne przeliczenie głosów;
9. wystąpiło wysokie prawdopodobieństwo, graniczące z pewnością, że wynik wyborów podany do publicznej wiadomości narusza art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż w sytuacji, w której w wyniku omyłek i być może w części fałszerstw wyborczych, ale także licznych wpływów na wynik wyborów, może okazać się, że kandydat Karol Nawrocki nie uzyskał większości oddanych głosów.

R.S. wniósł o udzielenie zabezpieczenia poprzez: zabezpieczenie wszystkich protokołów z głosowania i wszystkich kart wyborczych do czasu: ponownego przeliczenia wszystkich głosów oraz merytorycznego prawomocnego rozstrzygnięcia wszystkich złożonych protestów wyborczych; zgromadzenie wszystkich oryginałów protokołów OKW oraz oryginalnych kart wyborczych w siedzibie Państwowej Komisji Wyborczej względnie wskazanie właściwych Sądów

Okręgowych, jako depozytariuszy i podmioty zobowiązane do przechowania dokumentacji wyborczej na czas niezbędny do ponownego przeliczenia głosów i zobowiązania do przechowania tej dokumentacji bez możliwości jej zniszczenia (brakowania) do czasu merytorycznego rozpoznania wszystkich pozostałych protestów wyborczych oraz wykorzystania przez skarżącego i innych skarżących wszystkich dopuszczalnych prawem instytucji.

Pismem z dnia 25 czerwca 2025 r. Prokurator Generalny zajął stanowisko w sprawie wskazując, że protest powinien zostać pozostawiony bez dalszego biegu z uwagi na oparcie go na domniemaniu możliwości zaistnienia nieprawidłowości w procesie wyborczym, co nie spełnia wymogów ustawowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o zabezpieczenie roszczeń podlegał odrzuceniu. Zgodnie z treścią art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto stanowisko, że w sprawach publicznych udzielenie zabezpieczenia jest możliwe jedynie jako sytuacja wyjątkowa, o ile istnieje wyraźny przepis prawa publicznego określający szczegółowo podmiot upoważniony do udzielenia zabezpieczenia, jego formę oraz zakres (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 marca 2019 r., I NO 59/18; z 19 września 2019 r., I NSW 69/19). Wniosek taki jest więc niedopuszczalny, a konsekwencją tego jest jego odrzucenie.

Na marginesie Sąd Najwyższy wskazuje, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 11 października 2018 r. w sprawie sposobu przekazywania, przechowywania i udostępniania dokumentów z wyborów, po upływie 30 dni i nie później niż 90 dni od dnia rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy w sprawie ważności wyborów dokumenty z głosowania, zostają przekazane przez urzędników wyborczych do właściwego miejscowo archiwum państwowego na okres co najmniej 5 lat.

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Zgodnie z treścią art. 321 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2025, poz. 365, dalej: „k.wyb.”), protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków określonych w art. 321 k.wyb.

W świetle art. 321 § 3 k.wyb. określającego warunki formalne protestu, osoba wnosząca protest powinna sformułować zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Protest powinien nadto spełniać warunki pisma procesowego określone przez art. 126 Kodeksu postępowania cywilnego. Protest wyborczy, tak jak każde pismo procesowe, powinien zatem zawierać oznaczenie sądu, do którego jest skierowany, imię i nazwisko lub nazwę uczestników i pełnomocników, oznaczenie rodzaju pisma, dowody na poparcie przytoczonych okoliczności, podpis uczestnika lub pełnomocnika, wymienienie załączników, oznaczenie miejsca zamieszkania uczestników oraz oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby pełnomocnika. Ponadto, gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie powinno zawierać m.in. numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnoszącego pismo.

W niniejszej sprawie wnoszący protest nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie wskazanych przez siebie okoliczności. Podniesione zarzuty zostały sformułowane w sposób abstrakcyjny i ogólnikowy.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie przyjmuje się natomiast, że opinia wnoszącego protest, niepoparta żadnymi dowodami, może być zakwalifikowana wyłącznie jako opinia prywatna, a zarzuty sprowadzające się do hipotetycznego założenia o nieprawidłowościach nie mieszczą się w przedmiocie protestu określonym w ustawie (np. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 listopada 2019 r., I NSW 206/19). Co więcej, osoba wnosząca protest nie może skutecznie podnosić zarzutów o charakterze abstrakcyjnym, odnoszących się do ogólnie pojętych wydarzeń w kraju lub za granicą, o których protestujący jedynie słyszał. Przyjęty w Kodeksie wyborczym model protestów wyborczych polega

bowiem na sprawowaniu przez Sąd Najwyższy indywidualno-konkretnej kontroli ważności wyborów. Brak natomiast podstaw prawnych do prowadzenia w tym zakresie kontroli abstrakcyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 listopada 2019 r., I NSW 235/19).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 322 § 1 k.wyb. orzekł jak w sentencji.

Paweł Czubik Maria Szczepaniec Paweł Księżak

M.L.

[r.g.]